

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/146/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811203906
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7811203906.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táni Veščičíkovej v spore žalobcu: B. Y., K. Z. P.Q., C. X proti žalovanému: B.. Q. G., K. Z. P., P. XX, o zaplatenie 3.319,40 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 10.11.2015 č.k. 9C/171/2011-152 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.319,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 15.5.2008 do zaplatenia a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Nezaviazal žalovaného k úhrade súdneho poplatku z návrhu.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 657, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 112, § 122 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka uzavrel, že nárok žalobcu, ktorým sa domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 3.319,40 eur s príslušenstvom titulom pôžičky, je dôvodný.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa XX.X.XXXX došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o pôžičke, pričom mal za preukázanú aj tú skutočnosť, že žalobca odovzdal predmet pôžičky priamo žalovanému. Pokiaľ žalovaný v konaní pripustil, že predmet pôžičky mohol byť odovzdaný aj E. A., súd prvej inštancie po oboznámení sa s uznesením Okresného riaditeľstva PZ zistil, že žalovaný vo výpovedi v rámci trestného konania uviedol, že žalobca odovzdal peniaze priamo jemu. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že finančné prostriedky poskytnuté pôžičkou zo dňa XX.X.XXXX boli určené pre E. A., o čom mal mať žalobca vedomosť, súd prvej inštancie uviedol, že použitie finančných prostriedkov, pokiaľ boli predmetom pôžičky, je vecou dlžníka, teda je len na samotnom dlžníkovi ako s finančnými prostriedkami naloží. Ak teda žalobca (správne má byť žalovaný - poznámka odvolacieho súdu) ako dlžník finančné prostriedky získané od žalobcu poskytol ďalšej osobe, uvedená skutočnosť nespôsobuje zánik záväzku dlžníka požičanú sumu vrátiť veriteľovi (žalobcovi).

4. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, súd prvej inštancie uzavrel, že táto námietka nie je opodstatnená a nárok žalobcu nie je premlčaný. V prípade uplatnenia nároku titulom pôžičky platí všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. odo dňa, keď vznikla možnosť podať žalobu na súde. V danej veci bola stranami sporu dohodnutá splatnosť pôžičky dňa XX.X.XXXX, ktorá skutočnosť bola potvrdená aj žalovaným v priebehu trestného konania. Žalobca preto mohol prvýkrát právo na súde uplatniť

XX.X.XXXX (správne má byť XX.X.XXXX - poznámka odvolacieho súdu). Týmto dňom teda začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba. Pokiaľ žalobca podal žalobu XX.X.XXXX, urobil tak v zákonom stanovenej premlčacej dobe. Premlčacia doba totiž začala plynúť XX.X.XXXX a posledný deň trojročnej premlčacej doby pripadol na deň XX.X.XXXX. Uvedený deň bol nedeľou, preto posledným dňom lehoty pre uplatnenie nároku zo strany žalobcu bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok XX.X.XXXX. Žalobný návrh bol zo strany žalobcu podaný na Okresnom súde Rožňava dňa XX.X.XXXX, čo je zrejmé z potvrdenia o prijatí návrhu na začatie konania súdom, t.j. posledný deň premlčacej doby. Vzhľadom na vedenie trestného konania sa súd prvej inštancie zaoberal aj tým, či nedošlo k zastaveniu plynutia premlčacej doby z dôvodu uplatnenia nároku žalobcom v trestnom konaní. Dokazovaním mal za preukázané, že žalobca podal trestné oznámenie v súvislosti s predmetnou pôžičkou písomne XX.X.XXXX, t.j. v rámci plynutia premlčacej doby. V trestnom oznámení však žalobca nárok na náhradu škody neuplatnil. V tomto oznámení opísal (len) okolnosti uzavretia zmluvy o pôžičke so žalovaným. Prvýkrát žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní dňa 4.7.2011, teda až po uplynutí premlčacej doby. Preto uzavrel, že v danom prípade nemohlo dôjsť k zastaveniu plynutia premlčacej doby.

5. Spolu s istinou súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania, vychádzajúc z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 a § 10a nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaného zaviazal zaplatiť zákonný úrok z omeškania počnúc dňom XX.X.XXXX. Aj napriek tej skutočnosti, že žalovaný predložil súdu zmluvu o pôžičke, v ktorej splatnosť nebola uvedená, z dôvodu, že sám žalovaný v priebehu trestného konania potvrdil splatnosť pôžičky uvádzanú žalobcom, súd prvej inštancie uzavrel, že pôžička sa stala splatnou dňa XX.X.XXXX.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Aj napriek tomu, že žalobca bol v konaní úspešný, trovy konania mu nevznikli, preto rozhodol, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

7. Neúspešného žalovaného nezaviazal k úhrade súdneho poplatku, pretože mu v konaní bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov (§ 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov).

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie sa zakladá na nepravých skutočnostiach. Žalobca veľmi dobre vedel, pre koho poskytuje pôžičku a vedel aj dobu vrátenia pôžičky. Nie je pravdou, že na predloženej zmluve dátum splatnosti pôžičky uvedený nie je, lebo na poslednom pojednávaní predložil súdu originálnu zmluvu s dátumom vrátenia pôžičky. Predložil aj čestné prehlásenie p. A., ktorý predmetnú sumu vyplývajúcu z pôžičky prevzal. Sudkyňa originálnu zmluvu s viditeľným dátumom vrátila a čestné prehlásenie na meno p. A. nevrátila, avšak sľúbila, že po vydaní rozsudku ho doručí. Navrhol, aby zmluva bola prirovnaná k zmluve, ktorú predložil žalobca, ktorá je podľa jeho názoru vykonštruovaná. Originálna zmluva, ktorá bola ním podpísaná je na inom kancelárskom papieri, farba písma je tiež odlišná (je to fotomontáž) a v bode I. sa nachádza na zmluve žalobcu aj účel, t.j. že je určená na podnikanie, čo nie je pravdou. Prítom je uvedený aj celkom iný dátum ohľadom vrátenia pôžičky. Menovaný ho pred posledným pojednávaním vyhľadal a navrhol dohodu v predmetnej veci. Prisľúbil prítomnosť na pojednávaní, ale neprišiel. Žalobca neuvádzal pravdivé skutočnosti, pokiaľ ide o úroky z pôžičky. V danej veci došlo k ústnej dohode, že v sume 100.000,00 Sk boli zahrnuté aj úroky pevnou sumou 30.000,00 Sk za celé obdobie do 31.12.2011. O spoločnom podnikaní nikdy slovo nepadlo, ako to uviedol žalobca. Finančné prostriedky ani spoločníka odvolateľ nepotreboval. Žalobcovi povedal, aby požičal peniaze p. A., ale on uviedol, že len v tom prípade, pokiaľ sa žalovaný stane dlžníkom, aby mal istotu, že túto sumu obdrží naspäť. Žalobca následne požičal aj zmluvne finančné prostriedky p. A. a jeho manželke. Daný stav zapríčinil žalobca, nakoľko ústne dohody boli celkom iného charakteru. Tiež uviedol, že XX.XX.XXXX utrpel vážnu dopravnú nehodu, následkom čoho sa dostal do invalidného dôchodku. Za daného stavu nedokáže uhradiť požičanú sumu.

9. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, aj keď toto mu bolo doručené dňa 3.3.2016.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

11. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 9.2.2017 o 9.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 206/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 27.1.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

13. Žalovaný podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. účinného od 1.7.2016.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

16. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

17. Žalovaný v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci. Preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam odvolací súd dopĺňa nasledované:

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne, alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou takejto dohody je, okrem označenia zmluvných strán, určenie predmetu pôžičky, z obsahu zmluvy musí vyplývať i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peniaze) a keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje bezpodmienečne aj odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Vznik pôžičky preto predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. To znamená, že nielen zmluvným dojednaním, ale až odovzdaním predmetu pôžičky vzniká dlžníkovi záväzok vrátiť veriteľovi to, čo mu bolo požičané, a tomu zodpovedá aj právo veriteľa požadovať vrátenie pôžičky.

21. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie možno dôjsť k jednoznačnému záveru o uzavretí dohody o pôžičke medzi stranami sporu, teda, že medzi stranami sporu došlo k dojednaniu podstatných náležitostí zmluvy o pôžičke a zároveň, že požičaná suma bola aj reálna odovzdaná žalobcom žalovanému.

22. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania tvrdil, že pôžička bola určená pre p. A., táto skutočnosť nemá vplyv na rozhodnutie vo veci. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie totiž jednoznačne vyplynulo, že žalobca bol ochotný uzavrieť zmluvu o pôžičke len so žalovaným, s ktorým sa o uzavretí zmluvy dohodol a ktorému následne aj odovzdal požičanú sumu. Bolo preto už len na žalovanom ako

s požičanými peniazmi naloží a či ich následne požičia p. A.. Táto skutočnosť nič nemení na výsledku konania, teda na povinnosti žalovaného vrátiť požičanú sumu žalobcovi, keďže vo vzťahu k žalobcovi vystupoval ako dlžník pri uzavretí zmluvy o pôžičke žalovaný a zároveň aj prevzal finančnú hotovosť od žalobcu. Tieto závery vyplynuli jednoznačne z písomnej zmluvy o pôžičke predloženej žalobcom a aj z výpovedí strán sporu.

23. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania spochybnil splatnosť pôžičky dojednanú medzi stranami sporu a vyplývajúcu z obsahu písomnej zmluvy o pôžičke predloženej žalobcom zo dňa XX.X.XXXX obsiahnutej na č.l. 2 spisu (XX.X.XXXX) a tvrdil, že splatnosť o pôžičke bola dojednaná dňa XX.XX.XXXX ako vyplýva z originálu zmluvy o pôžičke predloženej žalovaným a obsiahnutej v prílohovej obálke spisu na č.l. 165, táto skutočnosť nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Splatnosť pôžičky nie je obligatórnou náležitosťou zmluvného dojednania, preto táto okolnosť nemá vplyv na platnosť zmluvy o pôžičke. Okolnosť dojednania splatnosti pôžičky je významná len z hľadiska začatia plynutia premĺčacej doby. Je pravdou, že žalovaný predložil zmluvu o pôžičke s inou splatnosťou ako vyplynula z obsahu zmluvy predloženej žalobcom, avšak aj v prípade splatnosti pôžičky dňa XX.X.XXXX rovnako ako dňa XX.XX.XXXX nedošlo k premĺčaniu nároku žalobcu, keďže ani v jednom z týchto prípadov by neuplynula trojročná premĺčacia doba. Žaloba bola totiž podaná na súd dňa XX.X.XXXX, teda v rámci plynutia premĺčacej doby. Pokiaľ ide o posúdenie otázky premĺčania nároku žalobcu, odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorý správne uzavrel, že nárok žalobcu nie je premĺčaný.

24. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovaného ohľadom zmluvných úrokov, ktoré podľa jeho tvrdení uvedených v odvolaní mali byť súčasťou požičanej sumy 3.319,40 eur, tieto tvrdenia odvolací súd považuje za účelové, keďže z vykonaného dokazovania takýto záver nemožno vyvodiť. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že pôžička bola dojednaná ako bezúročná, čo nakoniec vyplýva aj z obsahu samotnej písomnej zmluvy o pôžičke, či už predloženej žalobcom alebo žalovaným a ani žalovaný v priebehu konania neuvádzal, že by úroky mali byť súčasťou sumy 3.319,40 eur.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania a výroku o tom, že žalovaný nie je povinný uhradiť súdny poplatok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).